

да Му послужатъ, но да послужи“. Христосъ дойде да послужи на човѣчеството, а Неговитѣ последователи казватъ, че не сж дошли на земята да слугуватъ. Това не сж истински Христови последователи. Последователитѣ на Христа, както и ученицитѣ Му, трѣбва да приличатъ на Учителя си. И тѣ трѣбва да кажатъ като Христа: „Не дойдохме да ни послужатъ, но да послужимъ“. Който не може да каже за себе си така, той не разбира Христовото учение.

Сега, като ученици, отъ васъ се иска работа, която облагородява сърдцето; трудъ, който укрепва ума и постоянство, което калява волята. При това положение, учениктътъ ще може да възприеме истината, която Учителътъ му преподава. Който не постъпва по този начинъ, той не може да възприеме истината. Щомъ не възприема истината, той се осакатява, става инвалидъ. Ние не подържаме учение, което прави хората инвалиди; ние не подържаме болницитѣ, защото свѣтътъ има грижа за тѣхъ; ние не подържаме бедни, защото благотворителнитѣ дружества ги подкрепватъ. Ние сме за онова учение, което носи новото — животътъ. Ние сме за онова учение, което възкръсява хората, което носи любовь, мъдрость, истина, знание и свобода. Ние сме за онова учение, което носи изкуство и музика. Безъ любовь, животъ не сжществува. Безъ мъдрость нѣма знание, нѣма свѣтлина въ свѣта. Безъ истина нѣма